

Gosskörfestivalen 2000

Så var det då äntligen dags att på den sjunde upplagan av Gosskörfestivalen år 2000, efter fem år av arbete med Händels Messias få framföra verket i sin helhet – och allt detta till råga på allt i det rätt så speciella Dalhalla, norr om Rättvik. Under åren har körer av olika storlek, ålder och erfarenhet tampats med alla de svåra slingorna i Händels musik. Vecka efter vecka kommit litet närmre en bild av hur stycket skall låta, fått det innanför skinnet. Drömt om det så att det nästan bilvit en plåga att vakna med den om morgonen de sista veckorna. Så iväg till Rättvik. Ska det hålla? Kan vi allt? Vem kommer jag att hamna jämte och kan jag sjunga med den. Spänningen är olidlig.

Omkring 300 killar i olika åldrar samlas så i Lantbruksskolans aula för att öva ihop de åtta körsatser av sexton som verket bl a består av. Detta år är huvuddirigenten från England och heter Nicolas Cleobury, en erfaren dirigent som vet hur man handskas med både vuxna och barn och ställer krav på bådadera. – Ni får inte titta i noterna – sjung utantill – ni kan det! Stopp! Tenoren längst uppe, trea till höger, tittade ner – jag såg dig! Sakta smälter musiken samman till en tanke och fylls av liv och entusiasm och en ny form av säkerhet – vi kan det ju utantill.

Så småningom får vi även möta orkestern, Camerata Upsaliae, med dess konsertmästare Inge Thorsson. Härligt, men inte självklart enkelt att musicera ihop med en gång. Sakta men säkert ...

Stora kören sjöng åtta satser och Stockholms Gosskör och Katarina Gosskör sjöng tillsammans de övriga åtta körsatserna, helt utantill. Ett knippe fina solister förhöjde ytterligare framförandet i Dalhalla: Hillary Jones – sopran, Nicholas Pepin – countertenor, Brian Burrows – tenor och Lars Arvidsson – bas. Den enda sordin som lades denna dag kom från ovan i form av ett fullständigt uselt väder med kyla, blåst och regn. Trots detta fanns där en skara tappra åhörare som inte gav upp utan njöt av detta unika tillfälle.

Aspirantkören (de litet nyare i gamet) övades av Helle Rosenborg och Margareta Juul-Montelius och hade en egen tjänstgöring i Rättviks kyrka på söndagens förmiddag och var sedan med i slutkören i Messias i Dalhalla.

En festival är ju fylld av en mängd delar, om några av dem skall nämnas så är det den synnerligen spännande och fint framförda gregorianska vesper med slagverk från delar av öresundsbron som Tomelilla Gosskör gjorde i Rättviks kyrka. Stockholms Gosskör höll en strålande konsert med en avancerad repertoar i Rättviks kyrka på torsdagskvällen där gossarna sjöng hela programmet utantill. De äldre killarna (countenorer, tenorer och basar) hade en särskild workshop med close-harmony för engelsmannen Jonathan Rathbone som de senare presenterade för övriga festivaldeltagare under vederbörligt jubel.

Grabbarnas afton var detta år ovanligt välmatad och med många fantastiska höjdpunkter av alla tänkbara och otänkbara slag. För körledare och andra intresserade höll Nicholas Pepin (England) ett föredrag och musikstund om counterteorristen, ackompanjerad av sin mor.

Festivalgeneralen Anders Lindström och Gosskörföreningens styrelse m fl drog en lättad och lycklig suck efter festivalens avslutning i Dalhalla. Allt vad vi kunde råda över kändes som om det gått väl i lås dvs att killarna fått en upplevelse tillsammans och att arbeta vidare

hemma och förhoppningsvis återkomma. Efter en sådan stor urladdning som denna kan det lätt infinna sig en viss känsla av tomhet. Vad blir det nu då? Frukta ej – det blir en festival även 2001 men med ett litet annat upplägg och annan musik men kanske med en liten gammal bekant bland verken.

Välkommen åter till Rättvik i juni

Michael Sager